

Rapport

Datum: 10 februari 2006
Rapportnummer: 2006/047

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Drenthe:

naar aanleiding van een incident op 13 januari 2004, waarbij verzoeker en zijn burens eieren naar elkaars woning hebben gegooid, wel bij verzoeker langs zijn geweest om hem op zijn gedrag aan te spreken, maar niet bij zijn burens;

onvoldoende actie hebben ondernomen naar aanleiding van verschillende meldingen van overlast, veroorzaakt door zijn burens.

Beoordeling

I. Algemeen

1. Verzoeker heeft vanaf het moment dat hij is verhuisd in 1998 onenigheid met zijn burens en hun kinderen. Er wordt glas, steen en ander afval in zijn tuin gegooid. Volgens verzoeker is er met water gespoten in het ontluuchtingsgat van zijn schuur, is er met vuurwerk gegooid en hebben verzoeker en de burens in januari 2004 over en weer eieren gegooid.

2. Verzoeker deed meerdere malen melding van deze pesterijen bij de politie. De burens van verzoeker, de familie Ve., deden ook meerdere malen melding van het gedrag van verzoeker. Uit geen van de mutaties komt naar voren dat de politie strafrechtelijk is opgetreden tegen de burens of verzoeker.

II. Ten aanzien van het niet-optreden door de politie naar aanleiding van meldingen van overlast

1. Verzoeker klaagt erover dat de politie in de periode van juni 2003 tot januari 2004 onvoldoende actie heeft ondernomen naar aanleiding van verschillende meldingen van overlast, veroorzaakt door zijn burens. Verzoeker stelde dat hij hiervan vijf meldingen heeft gedaan bij de politie.

2. Tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie stelde verzoeker dat hij de politie had voorgesteld om met de burens te gaan praten. Verder gaf verzoeker aan dat hij begreep dat de politie niets kon doen omdat er geen sprake was van strafbare feiten, maar dat de politie op een andere manier iets had kunnen doen.

3. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De korpsbeheerder stelde dat daar waar mogelijk was gereageerd op de meldingen van verzoeker. De korpsbeheerder merkte daarnaast op dat de melding van verzoeker van 30 september 2003 slechts een kennisgeving aan de politie betrof.

4. Uit de mutaties van de politie is het volgende gebleken. Op 3 juni 2003 maakte de buurvrouw Ve. melding van overlast door verzoeker aangezien hij een camera op hun tuin had gericht. Op 10 juni 2003 is verzoeker op het politiebureau geweest om hierover te praten, waarbij hij klaagde over het gedrag van de buurjongen. Uit de mutatie blijkt dat politieambtenaar Hx verzoeker heeft uitgelegd wat de politie voor hem kon doen en hem geadviseerd de camera te verwijderen. Op 30 september 2003 deed verzoeker nogmaals melding van overlast van de buurjongen, aangezien hij glas op het erf en spijkers tegen het raam had gegooid. In deze mutatie is opgenomen dat verzoeker slechts melding wilde maken van de overlast en ook begreep dat de politie niets kon doen.

5. Van het ei-gooi incident in januari 2004 hebben verzoeker en de burens melding gemaakt bij de politie (zie verder onder III.).

6. Politieambtenaar Vx heeft tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman verklaard dat hij niet wist hoe de politie met de meldingen van verzoeker in de periode van juni 2003 tot januari 2004 was omgegaan, aangezien hij toen nog niet als wijkagent bij de zaak betrokken was. Vx verklaarde verder dat niet van alle meldingen mutaties worden opgemaakt. Het zou kunnen dat in deze zaak niet alle meldingen zijn vastgelegd in het systeem, aldus Vx.

7. In reactie op het standpunt van de korpsbeheerder bracht verzoeker naar voren dat zijn meldingen bij de politie niet slechts ter kennisgeving waren bedoeld. Hij wilde juist aangifte doen van de vernielingen maar werd weggestuurd met de mededeling dat hij bewijzen moest hebben, aldus verzoeker.

8. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen.

9. De Nationale ombudsman stelt hierbij voorop dat het accent van politieoptreden bij meldingen over burenruzies in beginsel zoveel mogelijk dient te liggen op preventie en hulpverlening. Daardoor kan wellicht in een vroeg stadium erger worden voorkomen. De politie dient zich met de nodige terughoudendheid op te stellen. Voorts mag van de politie worden verlangd dat zij in deze kwesties onbevooroordeeld optreedt. Hierbij is het van belang dat de politie zich onpartijdig opstelt. Elke schijn van partijdigheid dient te worden vermeden. De politie kan trachten om door bemiddeling tot een oplossing te komen of escalatie van een conflict te voorkomen. Indien het conflict na en ondanks herhaalde bemiddelingspogingen escaleert en er sprake is van strafbare feiten, althans een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van het plegen van strafbare feiten, dan behoort het ook tot de taak van de politie om repressief op te treden, een aangifte op te nemen en vervolgens een behoorlijk onderzoek in te stellen. Aan de officier van justitie is dan de beslissing of daadwerkelijk tot vervolging zal worden overgegaan.

10. Uit het onderzoek is gebleken dat de politie van de meldingen van verzoeker in de periode juni 2003 tot januari 2004 twee mutaties heeft opgemaakt. Verzoeker stelde dat hij vaker melding heeft gemaakt van overlast, maar dat hij werd weggestuurd aangezien hij niet voldoende bewijzen had. Daarnaast is gebleken dat ook de burens van verzoeker in de periode juni 2003 tot januari 2004 melding hebben gemaakt van overlast van verzoeker.

Uit de mutaties blijkt verder dat de meldingen van verzoeker door de politie ter kennisgeving zijn aangenomen. Verzoeker betwist echter dat ze ter kennisgeving waren bedoeld, stelt dat hij juist aangifte wilde doen van de overlast. Verder stelt verzoeker dat hij de politie ook heeft gevraagd met de burens te gaan praten.

11. Voorts is niet uit het onderzoek gebleken dat de politie in de periode juni 2003 tot januari 2004 naar aanleiding van de meldingen van verzoeker en de burens een poging tot bemiddeling heeft ondernomen. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie, gelet op het voorgaande, hiermee heeft gehandeld in strijd met het vereiste van professionaliteit.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

12. Tot slot overweegt de Nationale ombudsman het volgende. Bij langlopende burenruzies is het van belang dat er een dossier wordt gevormd op basis waarvan de politie - en eventueel andere instanties - kan besluiten of zij actie dient te ondernemen, en zo ja, welke stappen in dat geval moeten worden genomen. Politieambtenaar Vx heeft tijdens het onderzoek verklaard dat niet van alle meldingen een mutatie wordt gemaakt. In de gegeven omstandigheden was dat niet juist.

III. Ten aanzien van het optreden van de politie naar aanleiding van het incident op 13 januari 2004

1. Verzoeker klaagt erover dat de politie naar aanleiding van een incident op 13 januari 2004, waarbij verzoeker en zijn burens eieren naar elkaars woning hebben gegooid, wel bij verzoeker langs is geweest om hem op zijn gedrag aan te spreken, maar niet bij zijn burens. Hierbij stelt verzoeker dat er na zijn melding van dit incident bij de politie geen actie werd ondernomen richting de burens. Hij werd slechts doorverwezen naar de hulpverlening aangezien het gezin daar wellicht bekend zou zijn. Naar aanleiding van de melding van de burens ondernam de politie echter wel direct actie richting hem, aldus verzoeker. Verzoeker stelt dat er sprake is van ongelijke behandeling.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. Zij is van mening dat de politie op geen enkele wijze partijdig is geweest. Het gesprek dat op 29 januari 2004 plaatsvond tussen politieambtenaar Vx en verzoeker was namelijk niet zozeer bedoeld om verzoeker op zijn gedrag aan te spreken als wel om zijn kant van het verhaal te horen. Dit gesprek werd echter door het gedrag van verzoeker vroegtijdig beëindigd, aldus de korpsbeheerder.

3. Uit een mutatie, die politieambtenaar Z. heeft opgemaakt naar aanleiding van een bezoek van verzoeker aan het politiebureau op 27 januari 2004, blijkt dat verzoeker bij de politie melding heeft gemaakt van het ei-gooi incident. Z. vermeldde in de mutatie verder dat hij verzoeker had doorverwezen naar de hulpverlening, aangezien het gezin dat naast hem woont daar wellicht bekend zou zijn en wellicht ook bemoeienis met het gezin zou hebben.

4. Uit een mutatie die politieambtenaar Vx heeft opgemaakt blijkt dat de buurman Ve. op 28 januari 2004 bij de politie melding heeft gemaakt van het feit dat zijn gezin zich onveilig voelde door het gedrag van verzoeker. Vx vermeldde in deze mutatie dat hij de volgende dag naar verzoeker toe zou gaan voor een gesprek.

5. Op 29 januari 2004 vond het gesprek tussen de politieambtenaar Vx en verzoeker plaats. Vx vermeldde in een mutatie dat hij het verhaal van de kant van verzoeker heeft aangehoord. Verzoeker gaf tijdens dit gesprek aan een hekel te hebben aan zijn burens, aldus Vx. Verder vermeldde Vx dat verzoeker zijn burens vervloekte. Aan het verzoek van Vx om zijn fatsoen te houden wenste verzoeker niet te voldoen, waarna Vx het gesprek heeft beëindigd. Uit de brief gericht aan de klachtencommissie blijkt dat Vx tijdens dit gesprek had aangegeven dat verzoeker geen beroep meer kon doen op zijn diensten.

6. Vx verklaarde tijdens het onderzoek van de Nationale ombudsman dat de familie Ve. in januari 2004 contact heeft opgenomen met de politie omdat ze bang was voor verzoeker. Naar aanleiding van deze melding is hij bij de burens langs geweest, waarbij hij ze duidelijk heeft gemaakt dat ze op de kinderen moesten letten. Van dit bezoek heeft hij geen mutatie opgemaakt, aldus Vx. Naar aanleiding van het gesprek met de familie Ve. is Vx bij verzoeker langs geweest. Verder verklaarde Vx dat hij bij burenruzies in het algemeen altijd het verhaal van beide partijen aanhoort.

7. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Zoals aangegeven onder II.9 is het in burenkwesties van belang dat de politie zich onpartijdig opstelt.

8. Tijdens het onderzoek is komen vast te staan dat verzoeker in januari 2004 melding heeft gemaakt van het ei-gooi incident bij de politie, waarna hij is doorverwezen naar de hulpverlening. Uit een mutatie blijkt dat de burens op 28 januari 2004 melding maakten van overlast door verzoeker. Vervolgens vond op 29 januari 2004 een gesprek plaats tussen politieambtenaar Vx en verzoeker.

9. Vx verklaarde dat hij in beginsel bij burenruzies altijd het verhaal van beide kanten aanhoort. Hij is ook bij de burens langs geweest, al heeft hij hier geen mutatie van gemaakt, aldus Vx.

10. Hoe dit ook zij, uit het onderzoek is gebleken dat er in ieder geval contact is geweest tussen de politie en de burens van verzoeker bij de melding van het incident. De politie heeft het verhaal van beide kanten aangehoord. Dat verzoeker hier niet van op de hoogte was en zelf werd doorverwezen naar de hulpverlening doet hier niet aan af. De politie heeft hiermee niet gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

11. Hoewel de klacht van verzoeker daarop geen betrekking heeft, overweegt de Nationale ombudsman het volgende. Tijdens het onderzoek is vast komen te staan dat verzoeker naar aanleiding van zijn melding over het ei-gooi incident is doorverwezen naar de hulpverlening. Met politieambtenaar Vx is de Nationale ombudsman van oordeel dat deze verwijzing niet juist is geweest.

12. Voorts wordt nog het volgende overwogen. In de reactie op het standpunt van de korpsbeheerder stelde verzoeker dat er naar aanleiding van een melding van de burens wél proces-verbaal is opgemaakt. De Nationale ombudsman kan verzoeker niet volgen in zijn stelling, aangezien uit de stukken is gebleken dat de politie een mutatie heeft gemaakt van de verschillende meldingen en geen proces-verbaal.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Drenthe is:

gegrond ten aanzien van

- het niet-optreden van de politie naar aanleiding van verzoekers meldingen van overlast, wegens schending van het beginsel van professionaliteit en;

niet gegrond ten aanzien van

- het optreden van de politie naar aanleiding van het incident op 13 januari 2004.

Onderzoek

Op 9 november 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te Assen, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Drenthe. Op 1 maart 2005 vroeg een medewerkster van het Bureau Nationale ombudsman in een telefoongesprek met verzoeker of bemiddeling in deze kwestie mogelijk zou zijn. Verzoeker liet weten hier niets in te zien.

Naar de gedraging van het regionale politiekorps Drenthe, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Drenthe (de burgemeester van

Assen), werd vervolgens een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

In verband met haar verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Assen over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld haar zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar haar oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren. Verder is een verklaring opgenomen van politieambtenaar Vx.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. Noch de korpsbeheerder noch verzoeker gaf binnen de gestelde termijn een reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. Verzoeker is in 1998 op zijn huidige adres komen wonen. Vanaf dat moment heeft verzoeker onenigheid met zijn burens en hun kinderen. Verzoeker stelt dat hij zijn problemen meerdere keren - tevergeefs - heeft aangekaart bij de politie.

2.1. Op 19 februari 2004 schreef verzoeker een brief aan de wijkchef Assen-Noord van het regionale politiekorps Drenthe. In deze brief staat onder meer het volgende vermeld:

"Uiteindelijk ga ik mij tot u wenden, in de hoop dat men op het politiebureau aan de Maarten Luther Kingweg, eindelijk eens iets met mijn klachten doet. Zoals de situatie nu voortduurt, zal deze totaal onhoudbaar worden en verder escaleren.

Ik ben in 1998 op (...) 39a komen wonen. Mijn burens van nr. 41; de familie Ve., hebben 2 zoontjes, waarvan de jongste enigszins een verstandelijke handicap heeft, en de oudste een psychische stoornis heeft. In 1998 zijn ze respectievelijk 10 en 11 jaar oud en genieten bijzonder onderwijs. Het is mij in het eerste jaar dat ik hier woon al opgevallen, dat wanneer het oudste jochie zijn zin niet krijgt of men hem iets verbiedt te doen, hij in minder dan 1 seconde knalrood aanloopt en een enorme woedeaanval krijgt. Daarbij wordt zijn verstand op 0 gezet en wordt zijn verder handelen geleid door woede en wraakgevoelens.

Vanaf de eerste minuut dat ik hier ben komen wonen, heeft hij stukken beton en andere stenen in mijn tuin gelegd. Ik heb hem herhaaldelijk gevraagd daarmee te willen stoppen. Echter tevergeefs.

Nadat mijn voor- en achtertuin opnieuw was aangelegd en omdat er daarna geen eind kwam aan de stenenplaag, heb ik hem verboden om nog langer op mijn pad te komen.

Op het moment waarop ik dit tegen hem zei, liep hij knalrood aan en was ziedend van woede.

Vanaf die tijd gooit hij voortdurend stenen in zowel mijn voortuin als achtertuin. Ik ben verschillende keren bij de familie Ve. geweest om te vragen of daar een eind aan kon komen. Het heeft niets uitgehaald. Elke keer dat ik bij zijn ouders heb geklaagd zijn de vernielingen in hevigheid toegenomen. Het blijkt overduidelijk dat zijn handelen ook dan weer wordt beheerst door woede en wraak. Het is ook niet tot stenen beperkt gebleven. Er zijn dagen geweest waarop ik een berg kersenpitten in mijn tuin heb gevonden.

En omdat deze op een hoop lagen, kan geconcludeerd worden dat ze vanaf hun garagedak, of vanaf mijn dak van de bijkeuken in mijn tuin zijn gegooid en dat dit zeker niet van grote afstand is gedaan, daar ze anders verspreid hadden gelegen. Het kan dan ook alleen maar van hun kant in mijn tuin zijn gegooid.

Een andere keer lag het bezaaid met witte schilvers, die bij nader onderzoek, uit heel klein gemaakte eierschalen bestonden.

Uiteindelijk is hij overgegaan tot het gooien van glasscherven in mijn achtertuin.

Ik heb daarna nog een poging gedaan om via een gesprek met zijn vader, deze walgelijke praktijken te laten stoppen.

De dag daarop, heeft hij gedurende meer dan een uur op zijn fiets voor mijn huis heen en weer gereden, daarbij constant naar binnen kijkend met een gezicht van 'je kunt mij toch niets maken'.

Het gooien van glas is daarna in alle hevigheid toegenomen. Hij is daarbij zeer geraffineerd en gemeen te werk gegaan. Het glas vond ik op plaatsen waar mijn tuin grenst aan de tuin van de andere burens. Waarschijnlijk met de bedoeling dat ik die ervoor zou aanzien. Zowel in de achtertuin als op mijn pad aan de voorkant ben ik dagelijks glasscherven tegengekomen. Mijn buurman van nummer 39 is hiervan getuige geweest.

Ik heb ook gemerkt, dat praten met zijn ouders averechts uitpakt.

Verder kom ik tot de conclusie dat zijn ouders en zeker zijn vader, of geen invloed op zijn handelen hebben, of geen zin hebben om hem te verbieden. Het wordt mij ook hoe langer

hoe meer duidelijk dat ze zijn gedrag willen verbloemen tegenover de burenen.

(...)

De reden dat ik deze brief schrijf, ligt in het feit dat ik nu 5 keer melding heb gemaakt van vernielingen en dat daarop van de kant van de politie niets is ondernomen.

De eerste keer dat ik een gesprek heb gehad met een agent, kwam al naar voren dat de politie bewijzen wil hebben. Waarschijnlijk was de situatie anders verlopen, als deze agent met de ouders en dat jochie was gaan praten. Ik heb na dit gesprek de agent gevraagd wat mij te doen stond.

Op die vraag bleef hij het antwoord schuldig. Ik heb hem toen gezegd, dat het enige wat mij dan overbleef te doen, was om alles weer terug te gooien.

Het laatste incident, dat ik gemeld heb, was het gooien van een ei tegen mijn raam.

En dit heb ik hem daadwerkelijk zien doen. Tot dan toe heeft hij al zijn criminele activiteiten in het donker uitgevoerd. Nu is hij er zelfs toe overgegaan om bij klaarlichte dag dit te doen. Ik heb daarop ook een ei tegen hun ruit gegooid en ben daarop naar het politiebureau gegaan om melding te maken. Ik ben toen door de politie verwezen naar Jeugdzorg. Deze spraken hun verbazing uit, dat men mij naar Jeugdzorg heeft gestuurd, omdat dit een zaak is voor de politie en niet voor Jeugdzorg. Het gesprek dat ik echter met hen heb gehad, heeft voor mij verhelderend gewerkt.

Wat ik zelf al vermoedde werd door de mevrouw die ik aan de telefoon heb gesproken bevestigd. Het gaat om een kind, die een psychische stoornis heeft. Zij kon mij ook vertellen, dat het nu een ei is geweest, maar morgen misschien een steen zal zijn.

De familie Ve. heeft ook melding gemaakt van het feit dat zij een ei tegen hun raam hebben gehad. En waar ik dan een heel groot vraagteken bijzet, is dat als gevolg van hun klacht er direct actie wordt ondernomen, terwijl ik als eerste mijn klacht heb gemeld. Ik vind het zo langzamerhand schandalig dat ik al vijf jaar lang geterroriseerd word, en de politie het nog steeds niet nodig vindt om hier iets aan te doen. Het moet toch duidelijk zijn dat waar hij door zijn ouders en de politie niets in de weg wordt gelegd, hij steeds ergere pesterijen zal bedenken. En dat is nu al gebelegen ook.(...)

(Verzoeker beschrijft een incident waarbij water in een ontluichtingsgat van zijn schuur is gespoten; N.o.).

Van u zou ik graag een antwoord krijgen waarom mijn klachten niet worden behandeld.

En verder zou ik eindelijk eens willen zien dat dit jochie zijn acties gaat staken en dat de politie daar eens iets aan gaat doen. U moet goed begrijpen dat als dat niet gebeurt, hij

hoe langer hoe verder gaat. Hij gaat nu al zover dat hij een achtervolging in scène zet omdat ik niet op zijn provocaties inga. Hij komt daarbij hard hun pad op gefietst, stuift naar binnen en roept zijn vader dat ik hem achterna zit. Op dat moment kom ik van de supermarkt en sta ik bij mijn voordeur om die te openen. Mijn voordeur ligt ongeveer 20 meter van de openbare weg af.

Ik heb ook terloops gehoord dat hun kinderen zich bedreigd voelen door mij.

De familie Ve. is onwetend van mijn hartklachten. (...)

Graag verneem ik een antwoord op de door mij gestelde vragen en verblijf inmiddels met vriendelijke groeten."

2.2. Aangezien verzoeker geen reactie kreeg op zijn brief van 19 februari 2004, heeft verzoeker op 22 maart 2004 het klachtenformulier van het regionale politiekorps Drenthe ingevuld. Op dit formulier stond onder meer het volgende vermeld:

"1. Geen gelijke behandeling van een klacht van mij en van de burens, betreffende hetzelfde incident;

2. Het voortdurend negeren van mijn klachten met verstreckende gevolgen;

3. Ik krijg geen antwoord op vragen in een brief gesteld die ik op 19 februari heb verstuurd."

2.3. In het kader van de interne klachtenprocedure bij de politie schreef de chef van het wijkteam Assen Noord-Oost verzoeker op 27 maart 2004 onder meer het volgende:

"Op 22 maart 2004 heeft de heer V. klacht gedaan. Naar aanleiding van deze klacht heb ik, R., wijkchef een nader onderzoek ingesteld, medewerkers gehoord en een gesprek gevoerd met klager. Hieronder zal ik mijn bevindingen weergeven.

In de klacht wordt gesproken over een brief welke klager d.d. 19 februari heeft verstuurd. Deze brief heb ik, R., niet ontvangen. In het gesprek met klager gaf hij aan dat hij de brief heeft geadresseerd aan de voormalige wijkchef Assen-Noord, de heer S. Ook heb ik de collega's Hx en Vx, die beiden werkzaam zijn als wijkagent in de wijk Q gevraagd. Ook zij hebben deze brief niet ontvangen. De betreffende brief heb ik d.d. 27 maart van klager ontvangen en heb ik als bijlage hierbij gedaan.

Bij deze brief gaan de mutaties uit het dagrapport, vastgelegd in het BPS systeem. Klager vertelde mij, R., dat hij direct na het voorval met de 'eieren' de brief van 19 februari 2004 had geschreven. Volgens onze administratie (BPS) moet dit het voorval zijn geweest d.d. 13 januari 2004, welk in behandeling is genomen door de medewerker Vx d.d. 28 en 29 januari 2004. De betreffende casus, genoemd in de klacht, is behandeld en beide partijen

zijn daarin benaderd.

Zowel de wijkagent van wijk Q, de heer Hx als zijn vervanger de heer Vx, hebben inmiddels bemoeienissen gehad met dit burenp probleem. Beiden zijn van mening dat de politie het burenp probleem niet kan oplossen. Klager is daarbij meerdere keren aangegeven dat de politie strafrechtelijk weinig kan ondernemen in verband met gebrek aan bewijzen en dat hij zich zou kunnen wenden tot hulpverleningsinstanties.

Klager V. verklaarde mij, R., dat hij het 'vuile kijken' van de buurjongen niet accepteert. Verder gaf hij aan dat hij het gedrag van de buurjongen herkent als niet-toerekeningsvatbaar gedrag en dat hij vindt dat de ouders van deze jongen niets doen om dit gedrag te doen stoppen. Hij zei letterlijk: 'Ik wil dat dit stopt'.

In dit zelfde gesprek gaf hij aan dat zijn ex-vrouw leed aan schizofrenie. Hij herkende bij de betreffende buurjongen soortgelijk gedrag. Ik, R., heb klager gewezen op het feit dat de politie dit gedrag van die buurjongen niet kan veranderen. Verder heb ik aangegeven dat het verwachtingspatroon welke klager heeft voor wat betreft de politie, niet overeenkomt met de mogelijkheden die ten dienste staan van de politieorganisatie.

Klager gaf in dit gesprek aan dat hij wenste dat de klacht door werd gestuurd naar de klachtencommissie. Hiervoor heeft hij getekend, echter niet op het standaardformulier."

2.4. Verzoeker was niet tevreden met de klachtafhandeling door de chef van het wijkteam en wilde dat zijn klacht ter behandeling werd doorgestuurd naar de korpsbeheerder. De korpsbeheerder vroeg vervolgens advies aan de klachtencommissie.

2.5. In een brief aan de klachtencommissie politie Drenthe verklaarde politieambtenaar Vx onder meer het volgende:

"Zelf heb ik dit jaar een maal bemoeienis gehad met klager en met zijn burenp. Het gesprek met klager was echter van korte duur. Het gesprek en daarmee de bemiddeling werd door mij beëindigd. Klager was zeer onfatsoenlijk en beledigend in zijn taalgebruik. Ondanks dat ik hem verzocht had de fatsoensnormen in acht te nemen bleef klager zeer onfatsoenlijk. Hij vervloekte zijn burenp en dreigde zijn buurjongen dood te maken. Ik heb hem toen duidelijk te kennen gegeven dat ik niets met iemand die zich zo uitlaat over anderen te doen wil hebben en dat hij op mijn diensten geen beroep meer kan doen."

2.6. In haar advies van 27 mei 2004 schreef de klachtencommissie politie Drenthe onder meer het volgende:

"3. De formulering van de klacht

Aan de hand van de stukken en het onderzoek ter zitting heeft de commissie de klacht als volgt geformuleerd:

1. Er is sprake van ongelijke behandeling bij de afhandeling door de politie van een klacht over hetzelfde feitencomplex.

2. De politie negeert de klachten van klager hetgeen verstrekken gevolgen heeft.

3. De politie antwoordt niet op schriftelijke vragen van klager.

"4. De behandeling van de klacht ter zitting

(...)

Voorzitter: U heeft een klachtenformulier ingevuld nadat er een poging tot een bemiddelingsgesprek is geweest met de heer R. Uw klachten zijn: geen gelijke behandeling tussen u en de burens; het voortdurend negeren van uw klachten en u krijgt geen antwoorden op uw vragen gesteld in uw brief van 19-2. U heeft de situatie heel duidelijk beschreven en als je dat zo leest word je er niet vrolijk van. Laten we de klachten eens doorlopen. Geen gelijke behandeling: u doelt met name op het gooien van eieren door de buurljongen tegen uw raam en deze heeft u teruggegooid. Hierop hebben de burens ook geklaagd.

V.: De politie heeft hier naar mij toe helemaal niet op gereageerd. Ik ben doorverwezen naar Jeugdzorg. Daar heb ik contact mee opgenomen en ik ben daar doorverbonden. De betreffende persoon was zeer verbolgen dat de politie mij had doorgestuurd. Dit was geen zaak die de Jeugdzorg moet opknappen. Zij komt alleen in actie op verzoek van de ouders.

Voorzitter: Waar bestond de behandeling van uw burens uit?

V.: De aanleiding van de klacht was dat er een agent aan de deur kwam. Het maakt een verschil uit of hij de klacht van de burens onderzoekt of de klacht van mij onderzoekt. In het eerste geval komt hij dan bevooroordeeld binnen. Overigens niets ten nadele van zijn objectiviteit. Ik was op dat moment degene die het ei had gegooid. Ik vertelde hem dat het een reactie was op het gooien van de burens.

Voorzitter: Dus u zegt: 'Ik klaag en er gebeurt niets en de burens klagen en er komt gelijk iemand bij mij. Er is geen agent bij de burens geweest?'

V.: Precies. Ik heb hem verteld dat ik bij Jeugdzorg was geweest. Hij zei dat Jeugdzorg hier niets mee te maken heeft.

Voorzitter: De burens hebben vast niet verteld dat zij eieren hebben gegooid.

V.: Ik vond het te gortig worden. Ik word een doodlopende straat ingestuurd. Ik heb nooit meer iets gehoord. Ik weet niet wat de beweegredenen van het jochie zijn geweest.

Voorzitter: De tweede klacht is dat u meermalen aan de bel hebt getrokken over glas, etc. in uw tuin.

V.: Ik ben meerdere malen bij de politie geweest over een in scène gezette achtervolging. De buurjongen kwam het pad op gestoven, racet naar zijn huis en riep: 'Hij staat achter de coniferen'. Ik ben daarop naar het bureau gegaan en heb geëist dat er een proces-verbaal over dit voorval zou worden opgemaakt. De persoon die mij te woord stond zei dat dat niet hoefde omdat hij - het jongetje - dit moet bewijzen. Als er een proces-verbaal was opgemaakt hadden ze kunnen weten dat ik hun kinderen niet bedreigde. Ik ben een hartpatiënt. Ik ben snel buiten adem. Als hun ouders de politie vertellen dat ik hun kinderen bedreig, dan wil ik weten in welk opzicht ik hen bedreig. Ik ben niet in staat tot enige krachtacties. Dit zijn gemene leugens die worden opgehangen. Als er een proces-verbaal was opgemaakt, dan had de politie kunnen weten dat het verzonnen was. Met betrekking tot de vochtigheid van het schuurtje heb ik de heer R. proberen duidelijk te maken dat dit aangepakt kon worden, omdat het duidelijk is waar het vandaan kwam. Ik heb verteld dat het zeer eenvoudig is om iemand van de straat te halen en 5 euro te bieden en vragen of hij iets bij de burens wil neerleggen. En dan denken dat mij niets gemaakt kan worden omdat niet ik het gedaan heb. Maar ik ben wel degelijk strafbaar. Het is wel duidelijk dat een van hen het gedaan heeft. De heer R. stelt dat het dan nog niet duidelijk is wie de dader is.

Hierna reageert commissielid Tr. op het vorenstaande.

Mw. Tr.: U weet dat de politie alleen maar een proces-verbaal kan opmaken wanneer er een strafbaar feit wordt gepleegd. Als dit niet gebeurt kan zij alleen maar een mutatie opmaken waarin de situatie wordt geschetst. Een proces-verbaal kan alleen maar bij een strafbaar feit. Als er water wordt gespoten in een ontluuchtingsgat is de eerste vraag of er schade is ontstaan. Als dat niet zo is, dan is het geen vernieling.

V.: Ik kwam erachter doordat de deur klemde. Ik heb het al eerder meegemaakt bij lekkage. Bovendien heeft degene die het gedaan heeft nog geluk gehad, want bij het gat zitten allerlei elektriciteitskabels. Die persoon had ook nog 220 volt op zijn handjes kunnen krijgen.

Mw. Tr.: Je kunt je afvragen of dit een strafbaar feit is. Ik bedoel het in de zin van de reden waarom er geen proces-verbaal is opgemaakt.

V.: Ik heb het niet meer tegen het jochie, maar tegen de ouders. Het jongetje krijgt geen opvoeding. Ze hebben een grote mond tegen iedereen en worden door iedereen weggestuurd.

Mw. Tr.: De politie kan alleen maar iets doen als er strafbare feiten worden gepleegd zoals beledigingen, mishandelingen, etc. Waar had de politie een proces-verbaal van op moeten

maken?

V.: Ik heb bij de politie aangegeven dat het verstandig zou zijn dat de politie zou komen praten.

De heer V. overhandigt vervolgens een briefje welke bij hem in de brievenbus is gestopt.

Mw. Tr.: Ik merk op dat de inhoud van het briefje een belediging is.

V.: De politie doet helemaal niets. Ook niet na het gooien van vuurwerk op 2 januari. Waarop de wijkchef zegt: 'Ja, wil je een jongen van 16 zijn vuurwerk onthouden?' Ik heb geleerd dat de uitvoerende macht bekijkt of de regels worden nageleefd en zo niet dat wordt bekeken of ze in actie komen, ongeacht de leeftijd. De ouders horen toch ook dat hij met vuurwerk bezig is. Zij reageren hier niet op. Al deze dingen worden van tafel geveegd.

Voorzitter: De verhouding met de burens is door deze zaken kennelijk zeer slecht geworden. Heeft u hierover een gesprek met de burens gehad?

V.: Diverse malen. Het kind is niet te corrigeren. Zijn gedrag is hetzelfde als van de moeder. Zij gedraagt zich hetzelfde. Ik ben diverse keren bij hen geweest. 3 jaar lang heb ik dit getolereerd. Maar toen het glas in de tuin werd gegooid, dacht ik, nu moet het stoppen. De vader vroeg of ik bewijs had. Ik zei dat de overige burens niet in beeld waren zodat als enige (...) overbleef. Het resultaat was dat het kind de volgende dag een uur lang bij mij voor het huis bleef rijden. Dit is provoceren. Als mijn kind dit zou doen zou ik zeggen: 'En nu laat je die man met rust'. Hij krijgt thuis niet de opvoeding die hij juist zou moeten hebben. Ik denk dat hij ook minder toerekeningsvatbaar is.

Voorzitter: Heeft u ooit een poging gedaan om met uw burens in gesprek te komen samen met de wijkagent?

V.: Ik heb de wijkagent voorgesteld om ook eens met de burens te praten. Wij staan lijnrecht tegenover elkaar, ik vind het normaal dat de politie dan derden gaat horen. De heer R. liegt mij voor wanneer hij zegt dat er ettelijke keren agenten bij de niet betrokken burens zijn geweest. Dit is nooit gebeurd; ik heb het nagevraagd. Mijn buurman heeft nooit een politiefunctaris aan de deur gehad en de burens daarnaast ook niet.

Mw.Tr.: U schrijft over verstreckende gevolgen, wat bedoelt u daarmee?

V.: Daar heb ik mee bedoeld dat hij zelfs zijn vader op het verkeerde been zet door de achtervolging van mij te suggereren. Als het kind was komen te vallen, had de vader mij wel in elkaar kunnen slaan.

Voorzitter: Uw derde klacht houdt in dat u geen antwoorden krijgt op vragen in uw brief van 19 februari. Op welke vragen doelt u precies?

V.: Ik heb een brief die de wijkchef gericht heeft aan de heer B. en daar heb ik verder nog een brief bij gekregen die is ondertekend door de heer R., welke ook aan de heer B. is gericht en waarin hij vertelt toch mijn brief te hebben ontvangen.

Voorzitter: Uw klacht is dat u geen antwoorden hebt gekregen. Waar doelt u op? In mijn beleving is het een beschrijving van een aantal hele vervelende incidenten.

V.: Ik verwacht niet van de politie dat zij zich ook bezig moeten houden met het oplossen van problemen met de burens. Ik heb bedoeld op dat ze eens gaan praten met de burens. De buurkinderen hebben brandende sterretjes op mijn dak gegooid. De vader was aan het werk, de moeder was thuis. Zogenaamd koudvuur bestaat niet. Ik ben bang dat dit jongetje ooit zover komt dat hij de boel eens in de fik steekt. Hij is reeds een aantal malen betrapt door omwonenden bij een geluidswal. Ik heb angsten dat het ooit eens gaat gebeuren.

Voorzitter: Bedoelt u dat u wilt weten waarom de politie niet met de ouders gaat praten? V.: Ja, die mensen hebben de hele buurt op de kop gezet. De achterburens zijn inmiddels verhuisd om mijn burens. Het kind van de voormalige achterburens is door dit kind bedreigd. Het kind is niet voorspelbaar.

Mw. Tr.: Niemand is voorspelbaar.

V.: De kinderen van de burens vragen wel eens om snoep. Ik had op enig moment nog vier snoepjes en verdeelde deze over de kinderen. Het kleinste kind kreeg van mij één extra. Op dat moment reageerde het buurkind vreselijk fel alsof hij bijna knapte en greep het laatste snoepje.

Mw. Tr.: Er is ook een groot deel van angst bij u.

V.: Ja, maar het kind is zo doortrapt als wat. Zijn ouders hebben vaak een excuus voor zijn gedrag.

Voorzitter: Het is alles bij elkaar een heel triest verhaal.

V.: Ik ben ten einde raad en als dan een wijkchef zegt: 'Als het u te gek wordt, dan moet u maar gaan verhuizen!' Ik ben 70 jaar, als ik jonger was dan had ik dat waarschijnlijk ook gedaan.

Mw. Tr.: Het is erg dat u dit overkomt. Maar er moeten eigenlijk eerst ongelukken gebeuren voordat er iets gedaan kan worden. De politie kan eigenlijk heel weinig doen zolang het niet om strafbare feiten gaat. Ik wilde het nog hebben over het voorliegen. Politiefunctionaris Vx heeft gerapporteerd op 28 en 29 januari.

V.: Hij is 1 keer bij me geweest. Ik had een verslag van dit bezoek moeten hebben.

Mw. Tr.: Dat is het nu juist. Er wordt hier geen verslag van afgegeven.

V.: Maar toch wel van het onderzoek?

Mw. Tr.: Nee, want er is geen onderzoek geweest.

V.: Hij is over en weer bij de burens en bij mij geweest.

Voorzitter: Er is dus wel actie geweest van de politie. Dit had niet het gewenste resultaat ten gunste van u. Er is richting uw burens en u actie ondernomen. Er moet eerst iets gebeuren voordat er echt actie komt.

Mw. Tr.: Er is gereageerd op uw melding. Meer kunnen en mogen de politieagenten ook niet doen.

V.: Voor wat betreft de strafbare feiten hameren zij er op dat een visuele waarneming niet als bewijs telt.

Voorzitter: Ik begrijp dat u ten einde raad bent, maar er zijn geen strafbare feiten gepleegd.

V.: Als het gegooide ei niet afgewassen werd, dan was het een strafbaar feit. Volgens de rechtswinkel is het gooien van stenen een vernieling.

Mw. Tr.: Dat is een poging tot vernieling. De politie kan en mag mensen aanpakken. Dat mag alleen op basis van het Wetboek van Strafrecht. Ze mogen niet zo maar iets doen, behalve waarschuwen.

V.: Ik vind het ontzettend moeilijk allemaal. Ik vind regelmatig stenen in mijn gras en heb weer net mijn maaier moeten laten repareren. Mijn waarneming is niet voldoende en er moeten derden bij gehaald worden, waartoe je geen relatie hebt. Het kind komt ook op mijn terrein. Hij kan zo overstappen. Ik heb aanwijzingen dat hij dingen vanaf een bepaalde plaats in mijn tuin gooit.

Voorzitter: U zegt het: 'Aanwijzingen'.

V.: Als er kinderen op bezoek zijn bij hem en de moeder is niet thuis dan gebeurt er niets. Als de moeder thuis is gebeurt het wel. Er gebeuren zaken welke worden ingefluisterd door de ouders. Ik kan dit niet bewijzen, het zijn echter wel aanwijzingen. Ik kan met stelligheid zeggen dat de moeder ook de hand in deze zaken heeft en dat ze zeker het kind niet zal verbieden om iets te doen.

Voorzitter: Ook al zou dat volstrekt helder zijn dat de moeder hier de hand in heeft, dan blijft het punt dat de politie niets kan doen totdat er een strafbaar feit is gepleegd.

V.: Er is geen strafbaar feit gepleegd, dus ik begrijp dat de politie niets kan doen. Maar ze hadden op een andere manier iets kunnen doen.

Voorzitter: We krijgen helaas geen antwoord op de vraag waarom er geen gesprekken zijn gevoerd door de politie. De politie kan niet optreden als er geen strafbare feiten zijn gepleegd.

Mw. Tr.: Het gaat u er om dat u zich niet veilig voelt en bang bent dat er ernstiger zaken gaan gebeuren.

Nadat de voorzitter heeft geconstateerd dat niemand meer vragen heeft of opmerkingen wenst te maken legt hij het vervolg van de procedure uit en sluit hij de vergadering.

5. Bevindingen en overwegingen.

De commissie wil eerst opmerken dat als de situatie is zoals hij door klager geschetst is, zij kan voorstellen dat klager met de situatie in zijn buurt grote problemen heeft en hij zich daardoor onveilig voelt. Het is in dat geval een trieste zaak. De commissie spreekt dan ook de hoop uit dat de politie hier de nodige aandacht aan wil geven.

De klacht bestaat uit drie onderdelen die hierna per onderdeel worden behandeld.

1. Er is sprake van ongelijke behandeling bij de afhandeling door de politie van een klacht over hetzelfde feitencomplex.

(...)

Naar aanleiding van de klacht van de burens van klager is een politieambtenaar bij klager aan de deur geweest teneinde hem op zijn gedrag aan te spreken. Niet is gebleken dat de politie, naar aanleiding van het soortgelijke gedrag van de burens van klager, fysiek bij de burens van klager op bezoek zijn geweest om ook hen daarover aan te spreken. De commissie kan zich voorstellen dat deze handelwijze bij klager is overgekomen als een vorm van partijdigheid maar daarvan is hier geen sprake geweest. Uit de in het dossier opgenomen stukken blijkt namelijk dat de politie met beide burens contact heeft gehad. Wellicht dat het contact met de burens van klager telefonisch heeft plaatsgevonden, waardoor dat gelegde contact voor klager niet zichtbaar was. Het heeft bij de klager een schijn van partijdigheid gewekt, maar gelet op het vorenstaande is er geen sprake geweest van ongelijke behandeling. Dit klachtonderdeel is om die reden **ongegrond**.

2. De politie negeert de klachten van klager met verstrekende gevolgen.

Klager doelt hier op het feit dat er door de politie niets wordt gedaan aan het gooien van allerlei zaken in zijn tuin. Klager eiste dat daarvan proces-verbaal opgemaakt zou worden. De commissie merkt op dat de politie de feiten niet zozeer negeert, maar niets kan ondernemen omdat er eigenlijk geen sprake is van een strafbaar feit. Zoals dat ook in de brief van de wijkchef is verwoord kan de politie niet voldoen aan het verwachtingspatroon van klager. Maar dat houdt nog niet in dat de politie zijn klachten negeert. Op dat punt

verwijst de commissie naar de nodige mutaties die omtrent het probleem tussen klager en zijn burens zijn gemaakt. De commissie acht de klacht dan ook ongegrond.

(...)

3. De politie antwoordt niet op schriftelijke vragen van klager.

Het betreft hier de brief van 19 februari die door klager is verstuurd nadat hij omtrent eerdere meldingen niets heeft vernomen, althans geen actie wordt ondernomen. Ook op die brief wordt geen actie ondernomen. Nadien worden door de wijkchef R. twee brieven naar het secretariaat van de Klachtencommissie gestuurd. Afschriften van deze brieven zijn in handen gesteld van klager. Met klager constateert de commissie dat de brief van 21 april 2004 aan het secretariaat discrepanties vertoont en dat daardoor onduidelijkheid ontstaat. Onder verwijzing naar mutaties in BPS van 28 januari 2004 stelt de wijkchef dat hij de brief van klager d.d. 19 februari 2004 wél heeft ontvangen en daar ook actie op heeft laten ondernemen. Gelet op de verschillende data komt dat de commissie vreemd voor. Nu de betreffende brief van klager niet is beantwoord is de klacht op dat punt **gegrond**. De commissie heeft daarbij met name ook oog gehad voor de situatie waarin klager verkeert.(...)"

2.7. In een brief van 26 juli 2004 aan verzoeker sloot de beheerder van het regionale politiekorps Drenthe zich aan bij de conclusies en de motivering van de commissie.

Zij schreef voorts over de derde klacht:

"...Van deze gelegenheid maak ik gebruik u met betrekking tot de gegrondheid van uw klacht mijn excuses aan te bieden. Uw klacht zal op de daarvoor geëigende plaats in de organisatie als leermoment worden aangeboden teneinde voor de toekomst herhaling te voorkomen..."

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker staat samengevat weergegeven onder Klacht en is verder te lezen onder Feiten, nummers A.2.1., A.2.2.. en A.2.6.

C. Standpunt korpsbeheerder

1. In zijn brief van 9 mei 2005 aan de Nationale ombudsman nam de korpsbeheerder onder meer het volgende standpunt in naar aanleiding van verzoekers klacht:

"Verzoeker klaagt er allereerst over dat ambtenaren van de regiopolitie Drenthe, naar aanleiding van een incident op 13 januari 2004, waarbij verzoeker en zijn burens eieren naar elkaars woningen hebben gegooid, wel bij verzoeker langs zijn geweest om hem op zijn gedrag aan te spreken, maar niet bij zijn burens.

Uit het BPS blijkt dat op de betreffende dag door politieambtenaar H. slechts telefonisch contact is opgenomen met verzoeker. Voor de inhoud van dat gesprek verwijs ik naar bijgevoegde mutatie (zie onder 3.; N.o.). Voorts blijkt uit BPS dat op 27 januari 2004 verzoeker opnieuw aan het politiebureau verscheen om zijn beklag te doen over zijn burenen. Voor de inhoud van dat gesprek verwijs ik naar de betreffende bijgevoegde mutatie (zie onder 3.; N.o.). Op 28 januari 2004 kwam er een melding bij de politie van de zijde van de heer Ve., de buurman van verzoeker. In de betreffende mutatie geeft de politieambtenaar Vx aan dat hij de dag daarop naar verzoeker zou gaan om over de problemen met zijn burenen te praten (zie onder 3.; N.o.). Uit bijgevoegde mutatie van 29 januari 2004 blijkt dat op die dag inderdaad een gesprek heeft plaatsgevonden tussen verzoeker en de politieambtenaar Vx. Uit die mutatie blijkt voorts dat het gesprek voortijdig door de politieambtenaar is beëindigd omdat verzoeker kennelijk zijn fatsoen niet kon bewaren (zie onder 3.; N.o.).

Als laatste is een mutatie van diezelfde dag bij deze brief gevoegd waarin melding wordt gemaakt van het bezoek van de buurman van verzoeker aan het politiebureau. Uit die mutatie blijkt dat deze buurman zijn zorgen uitspreekt over het gedrag van verzoeker (zie onder 3.; N.o.). Overige stukken met betrekking tot dit incident zijn niet aanwezig.

Uit het vorenstaande en de daarbij behorende stukken maak ik op dat de regiopolitie Drenthe op geen enkele wijze partijdig is geweest door alleen verzoeker op zijn gedrag aan te spreken maar niet zijn burenen. Het gesprek dat op 29 januari 2004 plaatsvond was namelijk niet zozeer om verzoeker op zijn gedrag aan te spreken als wel, zoals uit de mutatie blijkt, zijn kant van het verhaal te horen, hetgeen, gelet op het gedrag van verzoeker, vroegtijdig werd beëindigd.

De tweede klacht van verzoeker betreft het feit dat er door de regiopolitie Drenthe, naar aanleiding van de verschillende meldingen van overlast, onvoldoende actie is ondernomen. Alle meldingen die op enigerlei wijze aan de persoon van verzoeker zijn te relateren zijn bij deze brief gevoegd. Daar waar mogelijk is gereageerd op die meldingen. Wel wil ik opmerken dat bij de melding van verzoeker d.d. 29 september 2003, het wat hem betreft slechts een kennisgeving aan de politie betrof. Wat betreft de melding van 13 januari 2005 is eveneens het verhaal van verzoeker aangehoord. Ook daar kreeg de politieambtenaar de indruk dat het slechts een kennisgeving betrof en in ieder geval geen zaak van de politie."

2. De korpsbeheerder zond bij de brief van 9 mei 2005 een aantal mutaties, die onder andere de meldingen betreffen van verzoeker en van de burenen van verzoeker, de familie Ve.

- een mutatie van 10 juni 2003 vermeldt onder meer het volgende:

"Burenruzie:

Belde op 3-6-03 mevrouw Ve. met de mededeling dat haar buurman V. een camera in zijn tuin had opgesteld waarvan het opnameveld behalve zijn eigen tuin ook een deel van haar tuin bestreek. Omdat zij bloot ligt te zonnen vindt zij dit vervelend. Als reden voor het plaatsen van de camera dacht zij dat V. bang was voor jeugd in de buurt die kattenkwaad rondom zijn woning zou uithalen. V. zou het daarbij speciaal op haar oudste zoon T. hebben voorzien omdat deze hierin een aandeel zou hebben.

Afgesproken dat zij eerst zelf naar V. zou toegaan en e.e.a. bespreekbaar zou maken.

Belde op 4-6-03, de heer Ve. met de mededeling dat het inmiddels gehouden gesprek alleen had opgeleverd dat V. hun zoon T. beschuldigde van allerlei rottigheid rondom zijn woning. Ve. was daarop de buurt ingegaan om te informeren naar het gedrag van zoon T., maar had naar eigen zeggen van niemand klachten ontvangen.

Daarop aangeboden met V. te praten die op 10-6-03 aan het bureau kwam. V. deelde mede dat buurjongen T. zwakbegaafd was en indertijd elke dag bij hem over de vloer kwam om snoep. Nadat V. dit na enige tijd niet meer wilde had hij T. gezegd niet steeds langs te komen. Sindsdien vond V. steeds glas, spijkers en stenen in zijn tuin. V. is ervan overtuigd dat T. dit op zijn geweten heeft. Daadwerkelijk gezien had hij dit niet.

V. was al bij de rechtswinkel geweest en wilde weten wat de politie voor hem kon doen. Hem de mogelijkheden uitgelegd en geadviseerd de camera te verwijderen."

- een mutatie van 30 september 2003, vermeldt onder meer het volgende:

"Komt V. (...) aan het bureau en meldt dat hij wordt lastig gevallen door zijn buurjongen T. (...). Hij heeft dit al een keer eerder gemeld. Volgens V.

- gooit T. glas en andere rotzooi bij hem op het erf,

- gooit hij 's nachts met spijkers tegen de ramen,

- een uur lang voor het huis langs fietsen en naar binnen te gluren bij V.

Als T. kwaad is loopt hij rood aan en volgens V. hebben de ouders geen controle over T.

Dit lastig vallen gaat al zes jaar lang zo door, V. is er nu spuugzat van. Hij weet zelf ook dat de politie er niets tegen kan doen, hij wou het even melden."

- een mutatie van 13 januari 2004 vermeldt onder meer het volgende:

"Op verzoek gebeld met V. Hij heeft last van de zoon van zijn burens. Deze zou stenen in zijn tuin gooien, vuurwerk afsteken en treiteren. Al vaker bemoeienis geweest door de collega's, onmogelijke zaak voor ons. Had de indruk dat V. ook geen verwachtingen van ons heeft, maar alleen even zijn verhaal kwijt wil. Dit verhaal dus maar even aangehoord,

geen politiezaak. Afgedaan."

- een mutatie van 27 januari 2004 vermeldt onder meer het volgende:

"Komt V. wederom aan het bureau om zijn beklag te doen over zijn buurjongens. (...) Nu had hij weer eieren tegen zijn ramen gehad. Uit pure frustratie had hij nu ook bij hun eieren tegen de ruiten gegooid. Hier was moeder niet van gediend want volgens haar doen haar bloedjes dat niet. Volgens V. sporen beide jongens niet, bezoeken speciaal onderwijs en zijn buitensporig lastig in de buurt. Hij is het meer dan zat, komt wekelijks hier zijn beklag doen. Hem doorverwezen naar de hulpverlening. Mogelijk dat het gezin daar bekend is en hun daar bemoeienissen mee hebben. Mijn indruk is dat V. het niet lang meer trekt en zich nog eens vergrijpt aan een van de jongens."

- een mutatie van 28 januari 2004 vermeldt dat Ve. kwam melden dat zijn kinderen zich onveilig voelen en ook bang zijn voor de buurman. Vx spreekt af om de volgende dag naar V. toe te gaan voor een gesprek.

- een mutatie van 29 januari 2004 vermeldt onder meer het volgende:

"Gesprek V.:

I.v.m. langslpende problemen tussen burens gesprek gehad met V. Betreft een oudere alleenwonende man. V. heeft een hekel aan zijn burens. Verhaal van zijn kant aangehoord. Hem medegedeeld dat hij niet voor eigen rechter mag spelen. Gesprek beëindigd op moment dat hij de burens ging vervloeken en de oudste zoon nog eens iets ergs aan wilde doen. V. verzocht zijn fatsoen te houden. Hieraan wenste hij niet te voldoen. Hem verteld dat ik dergelijke taal niet accepteer en de woning verlaten."

- een mutatie van 29 juni 2004, vermeldt onder meer het volgende:

"Kwam vanmiddag de heer Ve. aan het bureau Assen Noord om bij te praten over de belevenissen met zijn buurman V. De situatie is nu zo dat de kinderen van Ve. die regelmatig alleen thuis zijn, zich thuis niet echt veilig voelen door het gedrag van V.

Ongeveer 2 à 3 weken geleden was Ve. in tegenstelling tot het normale patroon thuis en niet alleen zijn kinderen zoals normaal op dat tijdstip. Vermoedelijk heeft V. dit niet geweten. Op een bepaald moment ging V. met een snoeischaar in de hand voor de inrit staan bij Ve. Het betrof hier een grote snoeischaar van ongeveer (...) waarmee men stevige takken kan snoeien. Ve. zag dat en stond op. V. heeft mogelijk deze beweging gezien en liep weg. Even later stond hij door een gat in de coniferen haag te kijken door het raam bij Ve. Ve. heeft dit gedrag van V. als provocerend ervaren, maar er verder geen actie op ondernomen.

Vandaag was T. alleen thuis en de afspraak was dat hij tussen de middag bij zijn vader op de zaak zou komen lunchen. T. kwam uit de woning en sloot de deur af. Vervolgens stapte hij op zijn fiets en was ter hoogte van eerder genoemd gat in de coniferen haag toen hij zijn sleutels in zijn zak wilde stoppen. Terwijl hij daar stond, zag hij dat V. naar hem keek. Hij is toen een beetje opgeschoven en toen hij wegfietste zag hij dat V. naar een fiets liep (rende) en op deze fiets achter hem aankwam. V. moest deze achtervolging al snel opgeven. T. voelde zich niet echt meer op zijn gemak. Zijn vader heeft vervolgens vanmiddag vrij genomen om bij zijn zoon te kunnen zijn.

Over het eieren gooien in januari weet Ve. nog te melden dat er een moment is geweest dat er zowel een ei bij hun op de oprit lag als dat er een ei tegen het doucheraam op de bovenetage is gegooid. Deze eieren zijn vermoedelijk bestemd geweest voor V., maar hebben zijn huis dus niet bereikt. Achteraf heeft mevrouw Ve. een jongen met een Chinees uiterlijk waargenomen en nog twee buitenlands ogende jongens. Vermoedelijk komen zij voor het eieren gooien in aanmerking.

Ve. maakt zich zorgen om de situatie met zijn buurman V. vooral in verband met de onberekenbaarheid van V. Hij wilde het een en ander graag vastgelegd zien. Mogelijk dat er volgens Ve. via maatschappelijk werk eens gekeken kan worden naar de situatie rond V."

- een andere mutatie van 29 juni 2004 vermeldt dat de echtgenote van Ve. later op de middag heeft gemeld dat de buurman nu ook een camera had gericht op hun tuin.

D. Reactie verzoeker

Verzoeker reageerde bij brief van 27 mei 2005 onder meer als volgt op het standpunt van de korpsbeheerder:

"Naar aanleiding van de mij toegezonden brief, met o.a. de reactie van de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Drenthe, heb ik wel enig commentaar. Allereerst wordt door de korpsbeheerder weer gebruik gemaakt van het argument dat ik alleen ter kennisgeving bepaalde incidenten zou hebben verteld op het politiebureau. Dit zelfde krijg ik ook telkens van de wijkchef te horen. Het tegendeel is echter waar. Ter kennisgeving heb ik de diverse gebeurtenissen in een brief vermeld, die ik naar de wijkchef heb verzonden. Voor de rest heb ik aangiften gedaan van vernielingen. In bijna alle gevallen werd ik weggestuurd met de mededeling dat ik bewijzen moet hebben door middel van getuigen. Ik wil dit argument aanvechten, omdat er ook andere bewijzen bestaan. (...)

Over wat ik nu lees (gemuteerd op 29 juni 2004) heeft de heer Ve. aangifte gedaan van een achtervolging door mij. Ik wil dus nu weten van de politie, welke bewijzen er zijn. En zijn er geen bewijzen, dan valt dit voorval weerom onder laster. Er wordt verklaard dat ik naar mijn fiets rende. Ik heb al verklaard niet hard te kunnen lopen evenmin als hard

fietsen. Iets wat deze familie niet weet omdat ze geen contact met de overige burens hebben, die wel op de hoogte zijn van mijn slechte gezondheid. Bovendien laat ik me niet tot een achtervolging verleiden, wat er ook gebeurt. Wat echter in het oog valt is dat in mijn geval geen proces-verbaal wordt opgemaakt en in het laatste geval wel. Is dit partijdigheid of hoe moet dit uitgelegd worden. Verder op de bladzijde staat nog een absurd verhaal over provocerend gedrag van mij vermeld met betrekking tot een snoeischaar."

E. VERKLARING BETROKKEN AMBTENAAR

In een telefoongesprek op 16 augustus 2005 met een medewerkster van de Nationale ombudsman, verklaarde politieambtenaar Vx onder meer het volgende:

"U vraagt mij een aantal vragen te beantwoorden in verband met de klacht die de heer V. heeft ingediend. Ik zal deze vragen zo volledig mogelijk proberen te beantwoorden. Ik pak ook de mutaties erbij om mijn geheugen even op te frissen.

In januari 2004 verving ik de wijkagent en daarom werd ik bij de kwestie betrokken. U vraagt mij hoe ik in het algemeen omga met burenruzies. Bij burenruzies hoor ik altijd het verhaal van beide partijen aan. Bemiddeling vind ik alleen zinvol als beide kanten openstaan voor een gesprek.

In dit geval ging het ook om een burenruzie. Ik kan mij herinneren dat de burens van de heer V. in januari 2004 contact hebben opgenomen met de politie omdat ze bang waren voor de heer V. Naar aanleiding van deze melding ben ik langs geweest bij de burens. Ik heb hiervan kennelijk geen mutatie opgemaakt, maar ik weet zeker dat ik bij ze ben langs geweest. Dat is namelijk gebruikelijk. Ik heb ze in dit gesprek, waarbij de zoon aanwezig was, duidelijk gemaakt dat ze op de kinderen moesten letten en geen overlast moesten veroorzaken.

Naar aanleiding van dit gesprek ben ik bij de heer V. langsgegaan. Met de heer V. was eigenlijk geen gesprek mogelijk. Ik probeerde uit te leggen wat de problemen waren. Hij wilde echter niet naar mij luisteren. Hij wilde alleen zijn eigen verhaal kwijt. Hij heeft mij ook zijn tuin laten zien. Hier lagen hele kleine fragmentjes glas van maximaal 1 centimeter. De heer V. beschuldigde de buurjongen hiervan. Ik kreeg de indruk dat verzoeker de buurjongen van alles de schuld gaf. Hij vertoonde ook raar en agressief gedrag. Op een gegeven moment kon de heer V. zijn fatsoen niet houden en maakte hij de opmerking 'ik maak die jongen dood'. Ik heb hem in dit gesprek duidelijk gemaakt dat hij zich moest gedragen. Hierbij zijn van mijn kant best harde woorden gevallen. Hij wilde ook niet over zijn eigen gedrag spreken. Bemiddeling was mijns inziens in dit geval verder ook niet mogelijk aangezien verzoeker weinig begrip voor de burens en geen respect voor gezag kon opbrengen.

Uit de mutaties blijkt dat de heer V. meerdere keren melding heeft gemaakt van overlast door de burens. Ik weet niet of de politie daarop heeft gereageerd, aangezien ik toen nog niet als wijkagent bij de zaak betrokken was.

U vraagt mij of alle meldingen in beginsel in een mutatie worden neergelegd. Ik kan u vertellen dat dit niet het geval is. In een andere zaak ben ik nu aan het achterhalen of er mutaties zijn opgemaakt. Hieruit is gebleken dat slechts een kwart van de meldingen zijn opgenomen in het systeem. Het systeem, de meldkamer en wij zijn niet onfeilbaar. Het zou dus kunnen dat in deze zaak niet alle meldingen zijn vastgelegd in het systeem.

Uit de mutatie, opgemaakt op 27 januari 2004, blijkt dat verzoeker is doorverwezen naar de hulpverlening omdat het gezin daar mogelijk bekend zou zijn. U vraagt mij of dit een gebruikelijke doorverwijzing is. Ik kan u vertellen dat dit geen gebruikelijke doorverwijzing is en dat het ook nergens op slaat. Naar aanleiding van deze melding van verzoeker en de melding van 28 januari 2004 van de burens ben ik op 29 januari 2004 langs geweest bij verzoeker.

Ik kan u vertellen dat er geen meldingen zijn van overlast door de burens, gedaan door anderen dan door verzoeker. Ook zijn er geen meldingen van overlast door verzoeker, gedaan door anderen dan door de burens. Ik weet niet hoe het nu tussen de burens gaat. Ik ga ervan uit dat het goed gaat, anders zouden ze wel op het bureau zijn langsgeslagen. In ieder geval zijn er geen mutaties opgemaakt na 29 juni 2004."

F. Reactie verzoeker op verklaring van betrokken ambtenaar

In reactie op de aan hem toegezonden verklaring van politieambtenaar Vx, zond verzoeker de Nationale ombudsman op 30 september 2005 een brief waarin hij onder meer het volgende liet weten:

"Ik heb hem (Vx; N.o.) verteld dat ik inderdaad een ei tegen hun ramen heb gegooid, als reactie op het gooien van een ei tegen mijn raam door de buurljongen (...). Vx was verbaasd dit te horen want dit was hem nog niet bekend. Dit was nogal logisch, want ik ben omtrent mijn klacht over gooien van een ei van de buurljongen, naar Jeugdzorg verwezen. Ik heb Vx daarop in mijn tuin laten zien dat er een stukje glas in mijn plantenbak lag. De schuur van mijn burens en mijn bijkeuken grenzen aan elkaar, slechts gescheiden door een loze ruimte van ongeveer 4 cm. Ook het niveauverschil tussen beide daken bedraagt ongeveer dit aantal cm. Vanuit hun tuin is het onmogelijk om glas in deze bloembak te gooien en blijft er slechts de mogelijkheid over, dat dit vanaf het dak van mijn bijkeuken is gebeurd. Hierop maakte Vx de minder snuggere opmerking: "Maar dan moet hij op uw dak klimmen". Ik moet u nog vermelden, dat hij op dat moment, nog geen 2 meter van beide schuren stond. Ik heb al meerdere keren aangehaald dat de jongen eerst een bal op het dak gooit om daarmee een excuus te hebben om op hun dak te klimmen. Vervolgens kan hij als ik van huis ben zo van het ene op het andere dak komen zonder

zelfs een grote pas te hoeven nemen. Dit wordt echter weer door Vx om een duistere reden in twijfel getrokken. (...)

Omdat een hartstilstand in mijn geval niet uitgesloten was heb ik Vx gezegd, dat ik me niet zomaar mijn graf in laat pesten, want dan kan men er op rekenen dat ik het ze moeilijk zal maken. Ik heb hier nog de naam van de buurjongen (...) genoemd. Vx luistert bijzonder slecht want hij viel daarop woedend uit dat het een schande is om zo over een 16-jarige te praten. Hij is daarop kwaad mijn huis uit gelopen. Over raar en agressief gedrag gesproken.

Wat mij vooral stoort is dat ik een klacht indien en men vervolgens mij naar Jeugdzorg verwijst, terwijl mijn bureu een klacht indienen over hetzelfde incident en daarop onmiddellijk wordt gereageerd. Dat wordt nog eens duidelijk onderschreven door het feit dat ik alleen maar mag aanhoren wat mijn bureu over mij te vertellen hebben.

Van mijn kant heb ik in de loop der tijd al vier tot vijfmaal met de ouders gesproken over de overlast die T. veroorzaakt. De buurvrouw tolereert überhaupt geen kritiek op haar zoontje en dan houdt elke poging om tot een oplossing te komen op. Bemiddelen is ook niet mogelijk wanneer men halsstarrig het eigen zoontje blijft verdedigen en blijft ontkennen dat hij overlast veroorzaakt. (...)

Deze Vx denkt dat het gesprek dat hij met de ouders heeft gehad in het bijzijn van T. enige indruk heeft nagelaten. Zonder meer onzin. Als hij tachtig jaar is loopt hij nog stenen in tuinen te gooien. Ik heb Vx geadviseerd om eens met de andere bureu te praten. Het feit dat van de andere bureu geen meldingen van overlast zijn gedaan, wil bepaald niet zeggen dat er geen overlast is veroorzaakt. Urineren in een tuin van bureu en vernielingen aan de tuin van mijn andere bureu aanbrengen zijn wel degelijk gedaan, maar men wil waarschijnlijk de sfeer niet slechter maken en ziet daarom af van aangifte. Wat mij verbaast is dat Vx nog nooit bij de andere bureu is gaan informeren. Van een onpartijdig onderzoek is nooit sprake geweest. Nadat hij is weggelopen bij mij, heeft hij de verhalen van de familie Ve. als enige waarheid beschouwd. Een honderd procent partijdig standpunt. Dat er verder geen meldingen van mij zijn gedaan bij de politie heeft niets te maken met het feit dat het goed zou gaan. Mijn vertrouwen in het functioneren van de politie is er gewoon niet meer."

Achtergrond